

Arrest

nr. 257 026 van 22 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANWELDE
Eugène Smitsstraat 28-30
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Guatemalaanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. BONUS, die loco advocaat P. VANWELDE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 20 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 8 januari 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 18 februari 2021 ten aanzien van elk van de verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaart de nationaliteit van Guatemala te bezitten. U bent geboren op 2 juli 1980 in Guatemala Stad. U woont sinds 1995 in Sacatépequez, in de wijk Jardines de San Lucas. Het betreft een domein met een aantal huizen van uw familieleden op, in een afgesloten residentiële wijk. In 2004 bent u getrouwd met S.A.O.M.D.L.. Jullie hebben samen drie dochters, D.A., C.A. en D.R. U heeft een master in de theologie behaald, u hielp als vrijwilliger in de kerk en u werkte in het reclamebedrijf van uw vader.

Er heerst een situatie van geweld en onveiligheid in de buurt van San Lucas, die de laatste jaren steeds erger werd. In 2013 of 2014 werd een neef van uw vader, met wie u zelf geen contact had, vermoord in de Zona 18. In 2015 was u getuige van een ontvoering aan een andere wagen toen u voor het rood licht stond. U was steeds op uw hoede als onderweg was. Op 24 februari 2017 werd een klant en vriend van u in zijn restaurant neergeschoten, enkele minuten nadat u het restaurant had verlaten. U vermoedt dat hij werd aangevallen omwille van afpersing. In een dorp bij u in de buurt werd in mei 2017 een huis ontdekt van waaruit een bende zich bezighoudt met ontvoeringen en operaties. Er werden lichamen en stukken van lichamen gevonden in dat huis. Nog in 2017 gebeurde er een poging tot ontvoering van een kind aan de schoolpoort van de school van uw kinderen. Het kind kon zich losmaken en de ontvoerders sloegen op de vlucht. De ouders hadden schrik voor hun kinderen aan de school. Uw vrouw en dochters hebben een achtervolging meegemaakt in mei 2018. Twee moto's kwamen naast de auto rijden en keken naar binnen. U vermoedt dat ze hen wilden ontvoeren. Aangezien enkel uw vrouw en kinderen in de auto zaten, waren ze een gemakkelijk slachtoffer voor delinquenten. Uw vrouw kon aan hen ontsnappen door de beveiligde wijk in te rijden waar jullie woonden. De moto's konden daar niet binnen. U besloot nadien om de ramen van jullie wagen te blinderen, zodat criminelen niet zomaar in jullie auto konden binnenkijken.

Omwille van de extreme situatie van geweld die steeds dichterbij kwam, vrezen jullie zelf het slachtoffer daarvan te kunnen worden. Jullie besloten om naar België te komen, waar uw vrouw reeds familie heeft wonen. Op 1 februari 2019 verlieten jullie Guatemala. Na een tussenstop in Houston en Londen, kwamen jullie op 2 februari 2019 aan in België. Op 20 februari 2020 diende u samen met uw vrouw S.A.O.M.D.L. (...) een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: de paspoorten van u, uw vrouw en uw kinderen, de identiteitskaart van u en uw vrouw, het rijbewijs van u en uw vrouw, de geboorteaktes van uzelf, uw vrouw en uw kinderen, uw huwelijksakte, de diploma's van u en uw vrouw, een badge van uw werk, foto's van reclamepanelen met betrekking tot uw werk en nieuwsartikelen over de gebeurtenissen in jullie buurt in Guatemala.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

U verklaart Guatemala te hebben verlaten omwille van de toenemende mate van geweld en onveiligheid in uw regio. U, noch uw vrouw waren ooit politiek actief in Guatemala en jullie kende nooit problemen met de autoriteiten (CGVS X, p. 14; CGVS X, p. 12-13). U stelt dat iedereen het doelwit of slachtoffer kan worden van delinquenten en dat u vreest het slachtoffer te kunnen worden van het willekeurig geweld (CGVS X, p. 15, 16). Uw vrouw verwijst eveneens naar het algemeen risico dat jullie lopen als jullie op straat komen (CGVS X, p. 17). U stelt dat u, noch uw gezin door iemand specifiek gevisieerd worden in Guatemala (CGVS X, p. 15). Er zijn geen personen met wie u of uw gezin problemen hebben in Guatemala (CGVS X, p. 16, CGVS X, p. 16). U, noch uw vrouw, noch uw kinderen kwamen zelf ooit in contact met bendeleden (CGVS X, p. 16; CGVS X, p. 15). Jullie hebben nooit te maken gekregen met

afpersing in Guatemala (CGVS X, p. 16; CGVS X, p. 13). Uit jullie verklaringen blijkt aldus niet dat jullie persoonlijk geïsoleerd werden in Guatemala, noch dat er redenen zijn om aan te nemen dat dit in de toekomst zou kunnen gebeuren.

De verwijzingen naar incidenten die jullie hebben meegemaakt of dewelke in jullie buurt hebben plaatsgevonden, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. U stelt dat in 2013 of 2014 een neef van uw vader werd vermoord omwille van zijn werk. Hij hielp jongeren rehabiliteren nadat ze een bende hadden verlaten (CGVS X, p. 5). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u deze neef van uw vader zelf niet kent (CGVS X, p. 5). U bent nooit benaderd geweest door de moordenaars van uw neef (CGVS X, p. 16). Het gegeven dat een ver familielid van u, met wie u geen band heeft, in 2013 of 2014 werd vermoord omwille van zijn werk, toont op geen enkele manier aan dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging bestaat. Met betrekking tot het artikel dat u neerlegt over deze moord, dient te worden opgemaakt dat er geen enkele familieband blijkt uit dit artikel tussen u en deze persoon, noch is uit dit artikel enige informatie af te lijden over een persoonlijk risico op vervolging in uw hoofde (CGVS X, p. 5). Dat u in 2015 getuige was van mensen die volgens uw verklaringen ontvoerd werden, blijkt een louter blote bewering te zijn die u niet weet te staven met enige objectieve informatie (CGVS X, p. 12). Hieruit blijkt evenmin dat u persoonlijk een risico zou lopen om ontvoerd te worden. Ook de verklaring van uw vrouw dat zij samen met haar nicht getuige was van een gewapende overval op een wagen, blijkt een louter blote bewering te zijn die zij niet weet te staven met enige objectieve informatie (CGVS X, p. 11, 13). Bovendien blijkt daaruit evenmin dat jullie persoonlijk een risico zou lopen om te worden overvallen. Dat een klant van u gewapend werd aangevallen nadat u bij hem op bezoek was geweest op 24 februari 2017, toont evenmin aan dat u geïsoleerd zou worden in Guatemala (CGVS X, p. 11-12). Het artikel, de foto's en de affiches die u neerlegt, tonen hooguit aan dat dit incident heeft plaatsgevonden en dat de eigenaar van deze zaak een klant van jullie was. Hieruit blijkt echter nergens dat u, als gevolg van deze schietpartij, een risico op vervolging loopt in Guatemala (CGVS X, p. 12). U weet namelijk niet wie deze aanval op dit restaurant heeft uitgevoerd, noch heeft u ooit contact gehad met de mensen die deze aanval hebben uitgevoerd (CGVS X, p. 16). Ook de stelling dat er in een naburig dorp een huis met lichamen werd gevonden, toont op geen enkele wijze aan dat jullie persoonlijk een risico op vervolging lopen in Guatemala (CGVS X, p. 13). Met betrekking tot de poging tot ontvoering van een kind aan de schoolpoort, dient te worden opgemerkt dat uw vrouw geen idee heeft wie de ontvoerders waren, noch waarom dit kind geïsoleerd werd (CGVS X, p. 15). Bovendien nam de school voorzorgsmaatregelen om dergelijke incidenten te voorkomen (CGVS X, p. 15). Jullie kinderen hebben nooit iets dergelijks meegemaakt (CGVS X, p. 15). Jullie verklaarden voorts dat in mei 2018, toen uw vrouw in de wagen zat samen met jullie dochters, zij achtervolgd werden door twee moto's die naast de auto kwamen rijden en dat de personen op die moto's keken naar jullie dochters in de wagen (CGVS X, p. 11; CGVS X, p. 10). Uw vrouw heeft niet gemerkt wat hun opzet of doel was, maar voelde zich geïntimideerd. Ze heeft geen wapens kunnen waarnemen bij de personen die op de moto's zaten (CGVS X, p. 10). Ze kon hen afschudden door jullie beveiligde wijk in te rijden (CGVS X, p. 11; CGVS X, p. 10-11). Uw vrouw kende of herkende de mensen op de moto's niet (CGVS X, p. 13). Zij was daarvoor nog nooit benaderd geweest, en ook nadien zijn jullie niet meer op dezelfde manier benaderd geweest (CGVS X, p. 14). Na dit incident besloten jullie dat het zo niet verder kon. Dit is de voornaamste reden dat jullie Guatemala verlaten hebben (CGVS X, p. 14; CGVS X, p. 10). Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat dit incident heeft plaatsgevonden in mei 2018, doch hebben jullie pas in februari 2019 Guatemala verlaten (CGVS X, p. 10). Jullie lieten de autoriteiten blinderen, waardoor jullie niet meer op dezelfde manier benaderd werden (CGVS X, p. 14). Bovendien hebben jullie geen bescherming gezocht en geen klacht ingediend naar aanleiding van deze gebeurtenis bij de autoriteiten in Guatemala (CGVS X, p. 14; CGVS X, p. 15).

Louter op basis van de vaststelling dat uw vrouw eenmalig achtervolgd werd door twee moto's en dat er zich verschillende geïsoleerde criminele feiten hebben voorgedaan in jullie omgeving waarbij jullie zelf niet betrokken waren, kan echter niet worden geconcludeerd jullie het slachtoffer werden van feiten die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijke behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.

Waar uw advocaat wijst op het feit dat de ouders van uw vrouw erkend werden als vluchteling (CGVS X, p. 18), dient benadrukt te worden dat elk verzoek tot internationale bescherming individueel beoordeeld dient te worden. Artikel 4.3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 bepaalt dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip

van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker "teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen". Het feit dat de ouders van uw vrouw werden erkend in België als vluchteling, houdt niet in dat u en uw vrouw om die redenen ook erkend moet worden. Elke aanvraag dient individueel te worden onderzocht waarbij de aanvragers op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade lopen, hetgeen in casu niet het geval is gebleken.

De overige door u aangebrachte documenten zijn niet van aard deze conclusie te wijzigen. Jullie paspoorten, identiteitskaarten, rijbewijzen en geboorteaktes hebben louter betrekking op jullie identiteit en nationaliteit, hetgeen heden niet in twijfel wordt getrokken door het CGVS. De diploma's tonen hooguit aan dat jullie dit diploma behaald hebben. De badge van uw werk heeft enkel betrekking op uw werk, een element dat door het CGVS heden niet betwist wordt. De door u neergelegde nieuwsartikelen, die u geordend heeft per thema, hebben enkel betrekking op de algemene situatie in Guatemala. U wordt hier niet in vernoemd (CGVS X, p. 5).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker van internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypotheses, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a.v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS benadrukt hierbij dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijk voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig geweld. Willekeurig geweld is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig/willekeurig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met willekeurig is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming "voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen" (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-

generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt derhalve slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Guatemala, zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging.

Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de georganiseerde misdaad erg actief is in Guatemala en dat het merendeel van de criminele activiteiten die er in het land plaatsvinden, bendegeïmpliceerd is. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Het geweld wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, Guatemalteekse veiligheidsdiensten en private veiligheidsdiensten, die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren.

Het CGVS erkent dat crimineel geweld wijdverspreid is in Guatemala, doch benadrukt dat uit de aard en/of de vorm waarin het crimineel geweld plaatsvindt, blijkt dat Guatemalteekse burgers geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. geld, wraak, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Guatemala is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in Guatemala precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Guatemala sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Guatemala een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Dit wordt overigens bevestigd in de UNHCR Eligibility Guidelines. UNHCR wijst er namelijk op dat het meeste, zo niet al het, geweld in Guatemala doelgericht van aard is, waarbij individuen of bevolkingsgroepen voor specifieke redenen geïmpliceerd worden (zie UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Guatemala van januari 2018, pagina 57). Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt dan ook geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Guatemalteek een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van Guatemala te bezitten. U bent geboren op 26 oktober 1982 in Guatemala Stad. U woont sinds u ongeveer vijftien bent in Sacatépequez, in de wijk Jardines de San Lucas. In 2004 bent u getrouwd met M.S.L.A.. Jullie hebben samen drie dochters, D.A., C.A. en D.R. Jullie woonden in een domein met een aantal huizen van uw schoonfamilie op, in een afgesloten residentiële

wijk. U heeft een master in de theologie behaald, u was deels huisvrouw, deels werkte u op freelancebasis in interieurdecoratie en gaf u lessen dramatiek aan kinderen.

Er heerst een situatie van geweld en onveiligheid in de buurt van San Lucas, die de laatste jaren steeds erger werd. In 2013 of 2014 werd een neef van uw schoonvader, met wie u zelf geen contact had, vermoord in de Zona 18. Vier jaar geleden was u getuige van een incident aan een andere wagen die gewapend overvallen werd toen uzelf met uw nicht in de auto zat. U was steeds op uw hoede als onderweg was. Op 24 februari 2017 werd een klant en vriend van uw man in zijn restaurant neergeschoten, enkele minuten nadat uw man het restaurant had verlaten. In een dorp bij u in de buurt werd in mei 2017 een huis ontdekt van waaruit een bende zich bezighoudt met ontvoeringen en operaties. Er werden lichamen en stukken van lichamen gevonden in dat huis. Nog in 2017 gebeurde er een poging tot ontvoering van een kind aan de schoolpoort van de school van uw kinderen. Het kind kon zich losmaken en de ontvoerders sloegen op de vlucht. De ouders hadden schrik voor hun kinderen aan de school. Uzelf heeft samen met uw dochters een achtervolging meegemaakt in mei 2018. Twee moto's kwamen naast de auto rijden en keken naar binnen. U vermoedt dat ze uw dochters wilden ontvoeren. Aangezien enkel u en uw kinderen in de auto zaten, waren jullie een gemakkelijk slachtoffer voor delinquenten. U kon aan hen ontsnappen door de beveiligde wijk in te rijden waar jullie woonden. De moto's konden daar niet binnen. Jullie besloten nadien om de ramen van jullie wagen te blinderen, zodat criminelen niet zomaar in jullie auto konden binnenkijken.

Omwille van de extreme situatie van geweld die steeds dichterbij kwam, vrezen jullie zelf het slachtoffer daarvan te kunnen worden. Jullie besloten om naar België te komen, waar u reeds familie heeft wonen. Op 1 februari 2019 verlieten jullie Guatemala. Na een tussenstop in Houston en Londen, kwamen jullie op 2 februari 2019 aan in België. Op 20 februari 2020 diende u samen met uw man, M.S.L.A. (...), een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: de paspoorten van u, uw man en uw kinderen, de identiteitskaart van u en uw man, het rijbewijs van u en uw man, de geboorteaktes van uzelf, uw man en uw kinderen, uw huwelijksakte, de diploma's van u en uw man, een badge van het werk van uw man, foto's van reclamepanelen met betrekking tot het werk van uw man en nieuwsartikelen over de gebeurtenissen in jullie buurt in Guatemala.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

Er dient te worden vastgesteld dat u zich beroept op dezelfde motieven als degene die door uw echtgenoot, M.S.L.A. (...), ter zake werden uiteengezet. In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen, waarbij rekening werd gehouden met u verklaringen, die luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker van internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a.v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS benadrukt hierbij dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijk voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig geweld. Willekeurig geweld is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig/willekeurig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met willekeurig is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming "voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen" (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt derhalve slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Guatemala, zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging.

Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de georganiseerde misdaad erg actief is in Guatemala en dat het merendeel van de criminele activiteiten die er in het land plaatsvinden,

bendegerelateerd is. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Het geweld wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, Guatemalteekse veiligheidsdiensten en private veiligheidsdiensten, die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren.

Het CGVS erkent dat crimineel geweld wijdverspreid is in Guatemala, doch benadrukt dat uit de aard en/of de vorm waarin het crimineel geweld plaatsvindt, blijkt dat Guatemalteekse burgers gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. geld, wraak, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Guatemala is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in Guatemala precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Guatemala sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Guatemala een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Dit wordt overigens bevestigd in de UNHCR Eligibility Guidelines. UNHCR wijst er namelijk op dat het meeste, zo niet al het, geweld in Guatemala doelgericht van aard is, waarbij individuen of bevolkingsgroepen voor specifieke redenen gevisieerd worden (zie UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Guatemala" van januari 2018, pagina 57). Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt dan ook geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Guatemalteek een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1.A.2 van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

In een eerste onderdeel van het eerste middel betogen verzoekers als volgt:

"Verzoekster en haar kinderen, in hun hoedanigheid van vrouw en jonge meisjes, behoren eigenlijk tot een specifieke sociale groep, in de zin van artikel 1.A.2 van het Verdrag van Geneve, die het doelwit van geweld in Guatemala is;

The UNHCR vermeldt in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Guatemala dat:

"Discrimination and violence against women and girls is reported to be widespread and systematic in Guatemala by members of gangs and other organized criminal groups, the security services and other individuals. According to figures published in 2015, the country had the second highest absolute numbers of femicides in central America."

Geweld tegen vrouwen en kinderen maakt deel uit van de strategie van de in Guatemala actieve bendes om hun controle over de bevolking te vestigen, en een doordringende sfeer van angst onder de inwoners te creëren;

The UNHCR geeft aan dat : « finally, the strong macho ethos of the Guatemalan gangs expresses itself on an everyday basis through their reported widespread ill-treatment of persons based on their (perceived) sexual orientation and/or gender identity and in the widespread sexual and gender-based violence experienced by women and girls living in the gangs' territories",

Het is ook gebruikelijk dat meisjes al vanaf hun jonge leeftijd gericht zijn door bende leden om hun "echtgenote" of "partner" te worden;

In hun *Alternative Report on the Convention on the Rights of the Child* : "The situation of violence of girls and adolescents in Guatemala", melden drie ngo's die zich inzetten voor mensenrechten in Guatemala dat :

"Girls and adolescent women in Guatemala are constantly facing violence, in its various manifestations : physical, sexual, psychological, economic, structural and symbolic violence and in the worst of cases, with femicide.

(...)

In Guatemala every day, an estimated 14,5 people die in violent circumstances and 9,2 percent of the victims are under the age of 18 (UNICEF 2013). 4,7 percent of women report having experienced sexual violence in their childhood (PAHO, 2017) and girls and adolescent women are those most vulnerable to suffer sexual and physical violence. "

Ter staving van uw aanvraag, hadden verzoekers al een paar persartikels neergelegd waaruit bleekt dat er geweld tegen vrouwen en jonge meisjes ook dichtbij hun buurt gebeurde en gebeurt;

Bovendien, blijkt het uit een verslag van de institutioneel coördinator van de bevordering van de rechten van het kind (Coordinador Institucional de Promoción de los Derechos de la Niñez - CIPRODENI) dat voor de vijf eerste maanden van het jaar 2020 (tot mei 2020), 49 meisjes om het leven zijn gekomen: drie meisjes werden onthoofd, vijf gedood door steken, twee gewurgd, 16 opgehangen en 23 door vuurwapens in verschillende delen van het land;

Er dient ook opgemerkt te worden dat de overheden in Guatemala geen oplossing bieden aan vrouwen en kinderen die slachtoffers zijn van het geweld;

Ten eerste, er ontbreekt in Guatemala een specifieke juridisch kader om anti-bendes maatregelen uit te voeren; de nalatigheid van de staat om slachtoffers te beschermen werd bij verschillende gelegenheden aangetoond;

Bovendien, is corruptie binnen de Guatemalteekse instellingen een "widespread and structural problem"; volgens the UNHCR, de politie en strijdkrachten "have been accused of involvement in serious criminal activities and human rights abuses, which the government reportedly lacks effective mechanisms to investigate and punish";

Het verschijnsel corruptie dat wijdverbreid is onder de autoriteiten van Guatemala, heeft tot gevolg dat "Gangs such as MS are reported to have installed sympathisers within certain government agencies, such as the National Persons Register (Registro Nacional de Personas), in order to expedite false identity documentation for gang members. The judicial system is reported to be particularly inefficient and subject to corruption, intimidation, and delays, which in turn contributes to high levels of impunity for crimes in Guatemala, including those committed by police and military officials and organized criminal groups";

Verzoekers wijzen ook op het feit dat de United Nations-backed International Commission against Impunity in Guatemala (CICIG) - orgaan dat verantwoordelijk was om corruptieonderzoeken naar hoge politieke en zakenlieden voort te zetten - vorig jaar gedwongen werd te sluiten nadat toenmalige president Jimmy Morales weigerde zijn mandaat te verlengen. Sindsdien zijn veel rechters en openbare aanklagers het slachtoffer geworden van een campagne van pesterijen, verbale aanvallen en doodsbedreigingen, waardoor sommigen het land hebben moeten ontvluchten;

Deze situatie betekent dat verzoekers geen effectieve bescherming kunnen krijgen bij de Guatemalteekse overheden; dit rechtvaardigt dat ze geen stappen in die richting hebben ondernomen (en zouden kunnen ondernemen in geval van terugkeer);

In deze omstandigheden, kan er aldus gesteld worden dat de vrees van verzoekers gegrond zijn en des te meer dat ze al de directe getuigen van gewelddadige feiten waren maar ook omdat ze slachtoffers van intimidatie waren;

Er dient nog opgemerkt te worden dat deze dader waren traumatisch voor verzoekers en het feit dat ze niet ten prooi werden aan andere gewelddadige feiten voor hun vertrek, betekent niet dat de bedreiging niet reëel is; verzoekers zijn gevlucht omdat ze niet wilden dat een onder hen ontvoerd, afgezonderd, of vermoord zou worden;

Deze situatie rechtvaardigt dat verzoekers uit Guatemala vluchten, en dat het vluchtelingenstatus aan hen werd toegekend;

In een tweede onderdeel van het eerste middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

"Verzoekers laten ook gelden dat ze, als handelaars, tot een specifieke sociale groep behoren, in de zin van artikel 1.A.2 van het Verdrag van Geneve;

The UNHCR heeft ook erkend dat het behoren tot een beroepsgroep kan worden beschouwd als een "specifieke sociale groep";

Volgens de UNHCR, is een "specifieke sociale groep" :

"a group of persons who share a common characteristic other than their risk of being persecuted, or who are perceived as a group by society. The characteristic will often be one which is innate, unchangeable, or which is otherwise fundamental to identity, conscience or the exercise of one's human rights." (p. 3);
The UNHCR verduidelijkt ook dat deze groep, in de samenleving, moet worden gezien als een identificeerbare groep :

"So, for example, if it were determined that owning a shop or participating in a certain occupation in a particular society is neither unchangeable nor a fundamental aspect of human identity, a shopkeeper or members of a particular profession might nonetheless constitute a particular social group if in the society they are recognized as a group which sets them apart." (p. 4);

In zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Guatemala, the UNHCR verduidelijkt dat handelaars vaak de slachtoffers van geweldadige feiten gepleegd door bendes zijn;

Laat ons ook erop wijzen dat het feit dat ze tot nu toe niet als handelaars door de bendes herkend zijn, betekent niet dat er geen risico bestaat dat ze in de toekomst slachtoffers van bendes zouden zijn, indien de maras hen wel als handelaars (hun hoedanigheid als handelaars was niet betwist door tegenpartij) herkennen zouden worden;

Gelet op de voornoemde feiten en alle bovenstaande elementen dient vastgesteld te worden dat verzoekers een reële vrees hebben indien ze zouden terugkeren naar Guatemala;

Verzoekers dienen daarom als vluchtelingen erkend te worden;"

2.2. In een tweede middel voeren verzoekers de schending van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het EVRM. Ze lichten het middel toe als volgt:

"Tegenpartij weigert de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekers toe te kennen, oordelend dat de situatie in Guatemala niet zodanig is dat verzoekers een reëel risico zouden lopen op ernstige schade aldaar in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15.12.1980;

Uit de recente informatie die voorligt blijkt nochtans dat verzoekers, die afkomstig zijn uit Guatemala minstens subsidiaire bescherming nodig hebben;

De veiligheidssituatie in Guatemala is zeer verontrustend omwille van het enorm benedegeweld dat er heerst;

Een verslag van de Amerikaanse Congressional Research Service onderstreept het feit dat Guatemala een van de hoogste niveau van geweld, ongelijkheid en armoede in het regio heeft;

Volgens de American Overseas Security Advisory Council, blijft Guatemala een van de gevaarlijkste landen ter wereld, met een alarmerend hoog moordcijfer;

Bijgevolg, is de huidige situatie in Guatemala van dien aard dat het kan neerkomen op een intern gewapend conflict, waardoor verzoekers worden blootgesteld aan een risico door hun loutere aanwezigheid in het gebied;

Het begrip van "intern gewapend conflict", waarnaar wordt verwezen door het artikel 48/4, § 2, c, van de wet van 15 december 1980, wordt noch bepaald door deze wet, noch door de voorbereidende werkzaamheden;

Sinds haar arrest van 08/07/2008¹⁴, verwijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naar de definitie van het Internationaal Straftribunaal voor het voormalige Joegoslavië in het kader van de zaak Tadic (Joegoslaviëtribunaal, Prosecutor v. Tadic, Interlocutory Appeal on Jurisdiction, Case No. IT-91-1-AR72 (2 oktober 1995), §70): "Er bestaat een gewapend conflict wanneer er [...] langdurige gewapend geweld plaatsvindt tussen overheden en georganiseerde gewapende groepen of tussen deze groepen binnen een stroom"¹⁵;

Het Hof van Justitie van de Europese Unie Echter verwerpt echter deze aanpak in haar arrest van 30/01/2014 "Aboubacar Diakité tegen CGVS": "met het oog op de toepassing van deze bepaling, dient het bestaan van een intern gewapend conflict te moeten worden aanvaard, wanneer er gevechten plaatsvinden tussen de reguliere strijdkrachten van een Staat en een of meer gewapende groepen of wanneer twee of meerdere gewapende groepen tegen elkaar vechten, zonder dat het noodzakelijk zou zijn dat dit conflict omschreven dient te worden als een gewapend conflict van niet-internationale karakter onder het internationaal humanitair recht en zonder dat de intensiteit van de gewapende confrontaties, het niveau van de organisatie van de strijdkrachten of de duur van het conflict het voorwerp zouden uitmaken van een afzonderlijke beoordeling van de mate van geweld die van kracht zou zijn in de betrokken gebied";

Bijgevolg, "omvat de definitie van het Hof een breed scala aan hypotheses", de beoogde situaties in het kader van de subsidiaire bescherming hebben betrekking tot "gevechten tussen één of meer gewapende groepen onderling"¹⁸;

Bovendien, is het geweld in Guatemala een wijdverspreid fenomeen en treft een hoog percentage van de bevolking, het dient te worden beschouwd als willekeurig geweld;

Verweerder meent dat er in Guatemala actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwichtige gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2 c) van de vreemdelingenwet; Hierna zal aangetoond worden dat er actueel in Guatemala een dermate hoge graad van willekeurig geweld gaande is, dat de loutere aanwezigheid van verzoekers in dit gebied een ernstig gevaar vormt voor hun leven of persoons;

Er dient erop gewezen te worden dat het begrip van "willekeurig geweld" noch wordt bepaald in de Conventies van Genève, noch in het internationaal recht, noch in het Belgische recht; de "Petit Larousse" van 1995 definieert "willekeurig geweld" als het geweld dat "slaat op willekeurige wijze, zonder onderscheid";

Zo stellen Konstantin De Haes en Jean-François Hayez bijvoorbeeld in hun boek "Le statut administratif des étrangers" (ADDE, 2009) dat de volgende oorlogsmisdaden als gevallen van willekeurig geweld dienen te worden beschouwd: willekeurige bombardementen, opzettelijke aanvallen op de eigendom of de burgerbevolking, vervolgingen, aanvallen met als primair doel om terreur te verspreiden onder de bevolking (...) zelfmoordaanslagen tegen burgerdoelen (K. DE HAES et J.-F. HAYEZ, Le statut administratif des étrangers, ADDE, 2009, Nijvel, p.162);

Er dient opgemerkt te worden dat de mate van willekeurig geweld hier wordt betwist door het CGVS;

Echter, zoals hieronder zal worden aangetoond, is er momenteel in Guatemala sprake van een dermate hoge graad van willekeurig geweld, gezien het grote aantal aanvallen die in de afgelopen maanden plaatsvonden en gezien er een reële kans is tot ernstige bedreigingen van het leven of de persoon ten aanzien van alle burgers;

Ter gelegenheid van de zaak "Diakité", heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie het belang onderstreept van het begrip "willekeurig geweld" in het kader van de toekenning van de status van subsidiaire bescherming; met betrekking tot gewapende conflicten, verwijst het Hof naar het arrest "Noor Elgafaji tegen Staatssecretaris van Justitie" van 17/02/2009: "het bestaan van een dergelijke bedreiging kan uitzonderlijk worden geacht als bestaande te zijn wanneer de mate van willekeurig geweld in het gewapende conflict [...] een dermate hoog niveau hebben bereikt dat er gegronde bestaan om aan te nemen dat een burger dat teruggestuurd wordt in het betrokken land of in voorkomend geval, in de betrokken regio, louter door zijn aanwezigheid in deze gebieden een reëel risico oploopt om aan voornoemde bedreigingen te worden onderworpen";

Geen verdere begeleiding wordt gegeven aan de nationale autoriteiten om het niveau van geweld concreet te evalueren;

"De rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens met betrekking tot wijdverbreid geweld is leerzaam op dit punt", en in het bijzonder haar arrest van 28/06/2011 "Sufi en Elmi tegen VK"; bij deze aangelegenheid heeft het Hof uitspraak gedaan over het risico van schending van artikel

3 EVRM (verbod op foltering en onmenselijke en vernederende behandeling) in geval van verdrijving naar Somalië: "Een algemene geweld situatie vertoont een voldoende graad van intensiteit om een dergelijke risico te vertonen slechts "in de meest extreme gevallen"; de volgende criteria zijn relevant (maar niet uitputtend) voor het bepalen van de mate van intensiteit van een conflict: of de partijen bij het conflict gebruik maken van oorlogsmethoden en tactieken die het risico van mogelijke burgerslachtoffers doet verhogen, of als ze rechtstreeks burgers als doelwitten nemen; de herhaaldelijke aard van het gebruik van dergelijke methoden of tactiek tussen de partijen in het conflict;

de gelokaliseerde- of verlengde aard van de gevechten; ten slotte het aantal omgekomen burgers gewonden en ontheemden door de gevechten";

Hoewel het begrip "willekeurig geweld", dat wordt gebruikt in artikel 48/4 §2, c), niet overeenkomt met het begrip "algemene situatie van geweld, waarvan de intensiteit voldoende is om een risico van schending te creëren van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens ", zijn de criteria ontwikkeld door het EHRM interessant;

Verweerder is echter van mening dat de verschillende objectieve elementen zou moeten overwegen om de werkelijke risico's te beoordelen die in artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980 worden genoemd, onder meer het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelstellingen van de partijen in het conflict, de aard van het geweld, de impact van het geweld op het leven van de burgers en de mate waarin dit geweld van de burgers vereist hun land te verlaten of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst;

Zoals verwerende partij bevestigt is Guatemala het slachtoffer van enorm veel bendegeweld, gekarakteriseerd door de twee voornaamste bendes: Mara Salvatrucha en Barrio 18;

Het bendegeweld is een wijdverspreid fenomeen dat een zodanig hoge percentage van de bevolking betreft, dat het als willekeurig geweld dient te worden beschouwd;

While Guatemala is seriously impacted by violent gang activity, estimates of gang membership in Guatemala vary considerably; in 2017 it was reported that according to Guatemalan law enforcement sources, there were approximately 15,500 Barrio 18 gang members and 13,950 Mara Salvatrucha gang members⁷⁹ Estimates of gang membership are further complicated by the difficulty of distinguishing between initiated active members, inactive members, aspirant members and collaborators⁸⁰ Gangs are reported to have a strong presence across large parts of Guatemala's three most populous urban centres: Guatemala City, the national capital, and its surrounding municipalities of Mixco and Villa Nueva, as well as other nearby municipalities of Guatemala department (...)

Guatemalan gangs are reported to pursue a strategy of exclusive control over their home territories, using violence to repel other gangs or challengers. Within its own territory, each gang reportedly tries to control the localized criminal enterprises that sustain members' livelihoods, such as extortion, drug-selling, contract killing and other crimes.

(...)

Presently, the main source of revenue for most gangs is reported to be extortion, which is reportedly increasingly directed by phone from within prisons by incarcerated gang members.⁹⁰ Different affiliated cliques are reported to sometimes work together to carry out extortion.

Each local gang or clique (clica) is reported to have its own active membership that can range in size from a handful to fifty or more initiated 'soldiers' under the leadership of senior membersGangs in Guatemala are reported to be predominantly male and largely composed of youths and young adults

(...)

Verzoekers wijzen nog op het feit dat de zodanige situatie aanwezig op het hele gebied van Guatemala is;

De Amerikaanse Security Advisory Council (OSAC) heeft in die zin verklaard : "These trends are not isolated to one specific part of the country. No area in Guatemala is immune to crime, including the most popular tourist destinations such as Antigua and Tikal."

Mijn cliënten benadrukken nog op het feit dat het zoeken naar een bescherming bij de lokale autoriteiten haast onmogelijk is gezien de zeer hoge corruptie (ontwikkeld in het eerste middel);

"The police lack sufficient personnel and training to accomplish their mission. They suffer from a lack of supplies (e.g. vehicles, fuel, and ammunition) with little improvement from year to year. More often than not, a police investigation fails to result in an arrest, much less a conviction. Apart from impunity, a principal reason that the government is unable to respond to the needs of crime victims, or to prevent crime in the first place, is that the police force is significantly under-trained and under-funded. The average officer should have at least a high school degree, but often has much less, is equipped with as little as six months of police training before being sent out on the streets, and receives only \$535 per month as salary. Moreover, the annual police budget is inadequate to support its personnel, vehicles, training, and other infrastructure needs. Although some units are well-equipped and well-trained, they do not have the capacity to handle multiple taskings or cases at the same time."

Gelet op het voorgaande, lopen verzoekers een groter risico op ernstige schade, in de zin van artikel48/4, §2, c) van de wet van 15.12.1980, door hun loutere aanwezigheid op het grondgebied;

IN UITERST ONDERGESCHIKTE ORDE- vernietiging van de bestreden beslissing

Gezien bovenstaande elementen, achten verzoekers dat het CGVS hun asielrelaas niet grondig genoeg onderzocht heeft en dat de argumentatie van de tegenpartij wat betreft de weigering van de erkenning van de vluchtelingenstatus onvoldoende is; zij achten dan ook dat hun dossier, indien Uw raad dit nodig acht, teruggestuurd moet worden naar het CGVS voor verdere analyse;

Verder achten verzoekers dat het CGVS, wat betreft de toekenning van de subsidiaire beschermings-status, hun dossier ook duidelijk eenzijdig en niet grondig geanalyseerd heeft, onder meer wat betreft de veiligheids-, politieke, socio-economische crisis in Guatemala en, in concreto, hun mogelijkheden van terugkeer in zijn land van herkomst;

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS niet alleen artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen maar ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid;

Bijgevolg past het om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS;"

Verzoekers voegen geen stukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert an sich niet dat de bestreden beslissing is behept met een onregelmatigheid of dat de verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekers zijn afkomstig uit de wijk Jardines de San Lucas, in de stad Sacatépequez, gelegen in Guatemala. Verzoekers halen aan dat zij sinds 2013 of 2014 herhaaldelijk (in)direct getuige zijn geweest van gewelddadige feiten gepleegd door maras. Verzoekers verwijzen naar het toenemende geweld en onveiligheid in hun regio en vermelden verschillende incidenten die zij hebben meegemaakt of die in hun buurt plaats vonden. Verzoekers vrezen bij terugkeer slachtoffer te kunnen worden van geweld en vrezen ook voor de veiligheid van hun drie minderjarige dochters.

4.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in Guatemala sprake is van wijdverspreid geweld.

Dit geweld wordt deels gepleegd door verschillende bendes en drugsorganisaties die daar zeer actief zijn. Zij maken zich schuldig aan gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel en afpersing. Daarnaast maken de Guatemalteekse veiligheidsdiensten en de private veiligheidsdiensten zich ook schuldig aan geweld.

Burgers met een bepaald profiel kunnen worden geïdентificeerd door dit crimineel en politieel geweld.

Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen waarvan de bendes of andere georganiseerde criminele groeperingen menen dat zij zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden, personen in bepaalde beroepsgroepen of in bepaalde posities die slachtoffer kunnen worden van afpersing, informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes, personen van wie wordt vermeend dat zij banden hebben met een bende, LGBT-personen, kinderen, meisjes en vrouwen met specifieke profielen of in specifieke omstandigheden, bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, (inheemse) gemeenschapsleiders, rechters, officieren van justitie en advocaten, familieleden van de voorgaande risicoprofielen, enz. (UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers in Guatemala, januari 2018, p. 38 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*, p. 38).

Het risico voor verzoekers moet aldus in concreto aannemelijk worden gemaakt, waarbij van hen mag worden verwacht dat zij concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van een bepaald profiel dreigen te worden geïdентificeerd of vervolgd bij een terugkeer naar Guatemala.

Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoekers zullen worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar hun land van herkomst, moeten hun individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Guatemala, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoekers evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico ernstige schade individueel en in concreto aannemelijk te maken.

4.3. Verzoekers hebben in het kader van hun beschermingsverzoek verschillende documenten voorgelegd.

Hun paspoorten en identiteitskaarten, rijbewijzen en geboorteakten hebben enkel betrekking op persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. Hun diploma's en werkbadge tonen hun opleiding en tewerkstelling aan, die evenmin worden betwist. Deze documenten kunnen op zich geen vrees voor vervolging aannemelijk maken.

De nieuwsartikelen, geordend per thema, hebben betrekking op de algemene onveiligheidssituatie in Guatemala alsook verzoekers' buurt in dat land. Verzoekers worden in deze nieuwsartikelen evenwel niet vermeld. De nieuwsartikelen volstaan niet om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te nemen. Verzoekers moeten dit individueel en in concreto aannemelijk maken, zoals hierboven reeds uiteengezet.

Aangezien de voorgelegde stukken wegens hun inhoud in deze stand van zaken op zich niet volstaan om verzoekers' vrees voor vervolging aannemelijk te maken, moet worden nagegaan of hun verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

4.4. De commissaris-generaal besluit op basis van verzoekers' verklaringen dat zij geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maken.

Vooreerst, in zoverre verzoekers een vrees hebben voor de toenemende mate van geweld en onveiligheid in hun regio, besluit de commissaris-generaal terecht dat uit hun verklaringen niet blijkt dat zij

persoonlijk werden geïnterviewd in Guatemala alsook dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat dit in de toekomst zou kunnen gebeuren. De commissaris-generaal steunt dit besluit terecht op volgende bevindingen, die verzoekers ongemoeid laten: *“U, noch uw vrouw waren ooit politiek actief in Guatemala en jullie kende nooit problemen met de autoriteiten (CGVS X, p. 14; CGVS X, p. 12-13). U stelt dat iedereen het doelwit of slachtoffer kan worden van delinquenten en dat u vreest het slachtoffer te kunnen worden van het willekeurig geweld (CGVS X, p. 15, 16). Uw vrouw verwijst eveneens naar het algemeen risico dat jullie lopen als jullie op straat komen (CGVS X, p. 17). U stelt dat u, noch uw gezin door iemand specifiek geïnterviewd worden in Guatemala (CGVS X, p. 15). Er zijn geen personen met wie u of uw gezin problemen hebben in Guatemala (CGVS X, p. 16, CGVS X, p. 16). U, noch uw vrouw, noch uw kinderen kwamen zelf ooit in contact met bendeleden (CGVS X, p. 16; CGVS X, p. 15). Jullie hebben nooit te maken gekregen met afpersing in Guatemala (CGVS X, p. 16; CGVS X, p. 13).”*

De commissaris-generaal voegt hier verder terecht aan toe dat de incidenten die verzoekers hebben meegemaakt of die in hun buurt hebben plaatsgevonden, geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Deze incidenten betreffen louter gemeenrechtelijke feiten die kaderen in de algemene veiligheidssituatie in Guatemala en die, hoe betreurenswaardig ook, onvoldoende ernstig zijn om een nood aan internationale bescherming vast te stellen.

Hij bespreekt de verschillende aangehaalde incidenten waarbij hij terdege als volgt motiveert:

- *“U stelt dat in 2013 of 2014 een neef van uw vader werd vermoord omwille van zijn werk. Hij hielp jongeren rehabiliteren nadat ze een bende hadden verlaten (CGVS X, p. 5). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u deze neef van uw vader zelf niet kent (CGVS X, p. 5). U bent nooit benaderd geweest door de moordenaars van uw neef (CGVS X, p. 16). Het gegeven dat een ver familielid van u, met wie u geen band heeft, in 2013 of 2014 werd vermoord omwille van zijn werk, toont op geen enkele manier aan dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging bestaat. Met betrekking tot het artikel dat u neerlegt over deze moord, dient te worden opgemaakt dat er geen enkele familieband blijkt uit dit artikel tussen u en deze persoon, noch is uit dit artikel enige informatie af te leiden over een persoonlijk risico op vervolging in uw hoofde (CGVS X, p. 5).”*

- *“Dat u in 2015 getuige was van mensen die volgens uw verklaringen ontvoerd werden, blijkt een louter blote bewering te zijn die u niet weet te staven met enige objectieve informatie (CGVS X, p. 12). Hieruit blijkt evenmin dat u persoonlijk een risico zou lopen om ontvoerd te worden.”*

- *“Ook de verklaring van uw vrouw dat zij samen met haar nicht getuige was van een gewapende overval op een wagen, blijkt een louter blote bewering te zijn die zij niet weet te staven met enige objectieve informatie (CGVS X, p. 11, 13). Bovendien blijkt daaruit evenmin dat jullie persoonlijk een risico zou lopen om te worden overvallen.”*

- *“Dat een klant van u gewapend werd aangevallen nadat u bij hem op bezoek was geweest op 24 februari 2017, toont evenmin aan dat u geïnterviewd zou worden in Guatemala (CGVS X, p. 11-12). Het artikel, de foto's en de affiches die u neerlegt, tonen hooguit aan dat dit incident heeft plaatsgevonden en dat de eigenaar van deze zaak een klant van jullie was. Hieruit blijkt echter nergens dat u, als gevolg van deze schietpartij, een risico op vervolging loopt in Guatemala (CGVS X, p. 12). U weet namelijk niet wie deze aanval op dit restaurant heeft uitgevoerd, noch heeft u ooit contact gehad met de mensen die deze aanval hebben uitgevoerd (CGVS X, p. 16).”*

- *“Ook de stelling dat er in een naburig dorp een huis met lichamen werd gevonden, toont op geen enkele wijze aan dat jullie persoonlijk een risico op vervolging lopen in Guatemala (CGVS X, p. 13).”*

- *“Met betrekking tot de poging tot ontvoering van een kind aan de schoolpoort, dient te worden opgemerkt dat uw vrouw geen idee heeft wie de ontvoerders waren, noch waarom dit kind geïnterviewd werd (CGVS X, p. 15). Bovendien nam de school voorzorgsmaatregelen om dergelijke incidenten te voorkomen (CGVS X, p. 15). Jullie kinderen hebben nooit iets dergelijks meegemaakt (CGVS X, p. 15).”*

- *“Jullie verklaarden voorts dat in mei 2018, toen uw vrouw in de wagen zat samen met jullie dochters, zij achtervolgd werden door twee moto's die naast de auto kwamen rijden en dat de personen op die moto's keken naar jullie dochters in de wagen (CGVS X, p. 11; CGVS X, p. 10). Uw vrouw heeft niet gemerkt wat hun opzet of doel was, maar voelde zich geïntimideerd. Ze heeft geen wapens kunnen waarnemen bij de personen die op de moto's zaten (CGVS X, p. 10). Ze kon hen afschudden door jullie beveiligde wijk in de rijden (CGVS X, p. 11; CGVS X, p. 10-11). Uw vrouw kende of herkende de mensen op de moto's niet (CGVS X, p. 13). Zij was daarvoor nog nooit benaderd geweest, en ook nadien zijn jullie niet meer op dezelfde manier benaderd geweest (CGVS X, p. 14). Na dit incident besloten jullie dat het zo niet verder kon. Dit is de voornaamste reden dat jullie Guatemala verlaten hebben (CGVS X, p. 14; CGVS X, p. 10). Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat dit incident heeft plaatsgevonden in mei 2018, doch hebben jullie pas in februari 2019 Guatemala verlaten (CGVS X, p. 10). Jullie lieten de autoriteiten blinden, waardoor jullie niet meer op dezelfde manier benaderd werden (CGVS X, p. 14). Bovendien hebben jullie geen bescherming gezocht en geen klacht ingediend naar aanleiding van deze gebeurtenis bij de autoriteiten in Guatemala (CGVS X, p. 14; CGVS X, p. 15).”*

Voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Verzoekers laten deze motieven geheel onbesproken en brengen geen enkel concreet element bij dat ze in een ander daglicht kan stellen. Deze motieven blijven dan ook gehandhaafd en worden door de Raad overgenomen.

De Raad kan verder de commissaris-generaal nog bijtreden waar hij stelt dat uit de loutere vaststelling dat verzoekster eenmalig werd achtervolgd door twee moto's en dat er zich verschillende geïsoleerde criminele feiten hebben voorgedaan in hun omgeving waarbij zij zelf niet betrokken waren, niet kan worden geconcludeerd verzoekers het slachtoffer werden van feiten die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en waardoor het leven in hun land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijke behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.

Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen enkel concreet element aan dat hierover anders doet denken.

4.5. Waar verzoekers voorhouden dat zij en hun dochters behoren tot een specifieke sociale groep in de zin van het Vluchtelingenverdrag die het doelwit van geweld is in Guatemala, oordeelt de Raad als volgt.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in de heersende Guatemalteekse context discriminatie en geweld door bendes, Guatemalteekse veiligheidsdiensten en private veiligheidsdiensten tegen kinderen, meisjes en vrouwen vaak voorkomen. Er is een hoge graad van femicide. Er is sprake van vrouwenhandel, seksuele uitbuiting en huiselijk geweld. UNHCR meldt dat seksueel en gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes wijdverspreid is in de gebieden waar de bendes actief zijn, evenals de rekrutering van meisjes om taken uit te voeren voor de bendes. Hetzelfde geldt voor kindspecifieke vormen van geweld en de rekrutering van kinderen door bendes.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt echter niet dat kinderen, vrouwen en meisjes in Guatemala in het algemeen een groep vormen die het voorwerp is van een veralgemeende vervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen.

Volgens de UNHCR-richtlijnen van januari 2018 worden kinderen alsook vrouwen en meisjes met specifieke profielen dan wel in specifieke omstandigheden aangemerkt met een potentieel risicoprofiel, wat maakt dat beschermingsverzoeken van kinderen, vrouwen en meisjes met verhoogde aandacht moeten worden onderzocht, in het bijzonder die beschermingsverzoeken van kinderen, vrouwen en meisjes die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren of die afkomstig zijn uit sociale milieus waar huiselijk geweld of geweld tegen kinderen gebruikelijk is.

Evenwel, niet alle kinderen en jonge meisjes, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende of afkomstig uit bepaalde sociale milieus, lopen een even groot risico om in het vizier te komen van bendes.

Het risico op vervolging blijft volgens de UNHCR richtlijnen nog steeds afhankelijk van de individuele omstandigheden van het betrokken kind/meisje/vrouw (*"depending on the particular circumstances of the case"*, p. 45-49). Dit wordt ook bevestigd door de meest recent beschikbare landeninformatie.

Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden, mag van verzoekers worden verwacht dat zij concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat verzoekster of hun dochters persoonlijk omwille van hun profiel of omstandigheden dreigen te worden geviseerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Verzoekers slagen hier niet in.

Vooreerst blijkt niet dat verzoekster en haar dochters vallen onder het risicoprofiel zoals geïdentificeerd door UNHCR. Zo blijkt niet dat verzoekers afkomstig zijn uit sociale milieus waar huiselijk geweld of geweld tegen kinderen gebruikelijk is. Verzoekers zijn afkomstig uit een gegoed milieu en zijn hoogopgeleid. Tevens blijkt niet dat verzoekers afkomstig zijn uit een wijk die door een bende wordt gecontroleerd. Integendeel, zij woonden in een afgesloten residentiële en private wijk, met een veiligheidshek, waar ook de ouders en broers van verzoeker woonden. In deze residentiële wijk, waar een badge nodig is om binnen te komen, kenden zijzelf of hun familieleden geen problemen (NPO

verzoeker, p. 8). Hun dochters gingen verder naar een privéschool (NPO verzoekster, p. 6; NPO verzoeker, p. 2-3). Uit verzoekers' relaas blijkt verder dat zij de gebruikelijke voorzorgsmaatregelen namen om in het dagelijkse leven de veiligheid van verzoekster en die van de dochters te verzekeren, zoals het gebruik van geblindeerde auto's (NPO verzoekster, p. 14). Verzoekers brengen verder geen concrete elementen aan die er alsnog op wijzen dat verzoekster en hun dochters omwille van een specifiek profiel of omwille specifieke omstandigheden een risico lopen.

Wat er ook van zij, zoals in de UNHCR-richtlijnen zelf wordt benadrukt, is het risico afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak. Verzoekers beperken zich evenwel tot het enkel aanhalen van algemene landeninformatie en laten na hun vrees verder te concretiseren. Een loutere verwijzing naar de hoedanigheid van verzoekster en haar kinderen als vrouw en jonge meisjes en/of de angst dan wel algemene veronderstellingen dat men verzoekster of de dochters iets zou aandoen, volstaat dan ook niet om in hun concrete geval een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Verzoekers menen dat hun vrees gegrond is omdat zij *"al directe getuigen waren van gewelddadige feiten"*, maar zoals hierboven besproken blijken dit louter blote beweringen te zijn die zij niet weten te staven met enige objectieve informatie en blijkt daaruit evenmin dat verzoekers persoonlijk een risico zouden lopen om te worden overvallen, ontvoerd of vermoord. Waar zij stellen dat zij slachtoffer waren van intimidatie, benadrukt de Raad dat dit een eenmalig feit betreft waaruit evenmin concrete aanwijzingen blijken dat zij persoonlijk worden gevisieerd, noch redenen om aan te nemen dat dit in de toekomst opnieuw zou kunnen gebeuren. Verzoekers halen verder geen concrete, recente, geloofwaardig en ernstige, aan het profiel van kind, jong meisje of vrouw gelinkte problemen aan.

4.6. Verzoekers voeren verder aan dat zij als handelaars behoren tot een specifieke sociale groep en daardoor een risico zouden lopen.

Zoals in de bestreden beslissing wordt aangehaald op basis van hun verklaringen: verzoekster was in Guatemala deels huisvrouw en werkte deel op freelancebasis in interieurdecoratie en gaf lessen dramatiek aan kinderen, terwijl verzoeker in Guatemala vrijwilliger in de kerk was en werkte in het reclamebedrijf van zijn vader. Uit deze werkzaamheden blijkt alvast niet dat zij als *"handelaars"* kunnen worden aangemerkt. Hun betoog dat zij tot nu toe niet als *"handelaars door de bendes herkend zijn"* mist daarom feitelijke grondslag.

Wat er ook van zij, ook hier geldt dat een loutere verwijzing naar een potentieel risicoprofiel, in casu een beroepsgroep, niet volstaat om individueel en objectief risico op vervolging of ernstige schade aan te nemen. Verzoekers halen ook hier geen concrete, recente, geloofwaardig en ernstige, aan het profiel van *"handelaars"* gelinkte problemen aan.

4.7. Alles in acht genomen, kan voor verzoekers geen gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bij terugkeer naar Guatemala worden afgeleid. Een individuele beschermingsnood wordt niet aannemelijk gemaakt. Het blijkt niet dat verzoekers specifiek werden of alsnog worden vervolgd of gevisieerd. Een onderzoek naar de vraag of zij vallen onder de vervolgingsgrond 'specifieke sociale groep' en overheidsbescherming kunnen krijgen, dringt zich dan ook niet meer op.

De Raad besluit dat, het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van algemene veiligheidssituatie in de Guatemala, er geen gegronde vrees voor vervolging blijkt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5. Onderzoek in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in Guatemala wijdverspreid en ernstig is.

Uit de beschikbare landeninformatie kan evenwel niet blijken dat er heden in Guatemala sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité (GK)).

Verzoekers menen dat in casu wel een gewapend conflict aanwezig is in Guatemala, maar beperken zich tot een theoretisch betoog en laten na dit concreet aan te tonen.

De Raad herinnert er in dit opzicht verder aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

In casu blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat het bendegeweld in Guatemala, voornamelijk gepleegd door Barrio 18 en Mara Salvatrucha, hoe wijdverspreid ook, uit zijn aard en of vorm waarin het plaatsvindt, in wezen doelgericht en geindividualiseerd is.

Dat de situatie in Guatemala zo zou zijn dat het bendegeweld een hoog percentage van de bevolking treft, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Guatemalteekse samenleving en het Guatemalteekse grondgebied, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat "*most if not all violence in Guatemalan society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons*" en "*In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.*" (UNHCR guidelines, p. 57).

Het geweld dat wordt gebruikt door bendes viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals geld, wraak, macht, enz.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In de zin wordt in de bestreden beslissingen terecht aangehaald dat nergens in de UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, na analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Guatemalteek een complementaire vorm van bescherming te bieden doch dat elk beschermingsverzoek op zijn eigen merites moet worden beoordeeld.

Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en/of willekeurig geweld in Guatemala, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Guatemala is gesteund.

6. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers werden gehoord op het CGVS. Tijdens deze gehoren kreeg zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund

op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

Waar verzoekers zich beperken tot een algemeen betoog dat de commissaris-generaal heeft verzaakt aan een grondige analyse, in het bijzonder van de veiligheids-, politieke en socio-economische crisis in Guatemala en van hun mogelijkheden tot terugkeer, tonen zij niet in concreto aan dat de motieven van de bestreden beslissingen steunen op een foutieve feitenvinding of een miskennis van de voorliggende gegevens. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES